

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 503

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 30 mai 2024

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 663 din 28 noiembrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 alin. (1) raportat la art. 64 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală	2-4	organizarea activității de prevenire a separării copilului de familie și procedura de diminuare a cotei procentuale de finanțare a centrelor de zi	9-10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
540. — Hotărâre privind aprobarea Strategiei naționale pentru prevenirea și combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și a discursului instigator la ură 2024—2027 și pentru înființarea și funcționarea Comitetului interministerial de monitorizare a implementării Strategiei naționale pentru prevenirea și combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și a discursului instigator la ură 2024—2027	4-5	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DÔMENIUL ENERGIEI	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
82. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, privind condițiile de eliberare a permisului de conducere cu o nouă valabilitate administrativă sau a duplicatului acestuia în cazul pierderii, furtului sau al deteriorării permisului de conducere ori în cazul schimbării numelui titularului	6-8	15. — Ordin privind aprobarea tarifului pentru achiziția serviciilor de sistem pentru operatorul de transport și sistem Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A.	11
25.080. — Ordin al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse pentru aprobarea Metodologiei privind calculul indicatorilor-cheie de performanță prevăzuți la art. 21 alin. (3) din Legea nr. 156/2023 privind		16. — Ordin pentru prorogarea termenului prevăzut la art. 2 alin. (1) din Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 149/2020 privind aprobarea venitului total și a tarifelor de transport pentru activitatea de transport al gazelor naturale pe conducta de transport gaze naturale Isaccea 2—Negru Vodă 2 și de stabilire a unor măsuri privind aplicabilitatea acestuia.....	12
		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
		23. — Circulară privind lansarea în circuitul numismatic a unei monede din argint cu tema <i>100 de ani de la cucerirea primei medalii olimpice a României</i>	13
		ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI	
		Hotărârea din 18 aprilie 2023 în Cauza Csata împotriva României	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 663

din 28 noiembrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 alin. (1) raportat la art. 64 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 alin. (1) raportat la art. 64 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vlad Nemeș în Dosarul nr. 8.288/271/2020/a1 al Tribunalului Bihor — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 806D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât normele procesual penale criticate nu au legătură cu cauza în care a fost invocată excepția.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea penală nr. 20/CCPF din 27 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 8.288/271/2020/a1, **Tribunalul Bihor — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 alin. (1) raportat la art. 64 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Vlad Nemeș cu ocazia soluționării contestației formulate de parchet împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară prin care s-a constatat nulitatea absolută a ordonanței de începere a urmăririi penale cu privire la săvârșirea de către autorul excepției a infracțiunii de refuz de recoltare a mostrelor biologice, întocmită de organul de cercetare penală care a încheiat procesul-verbal de constatare a infracțiunii flagrante și a fost audiat ca martor în cursul urmăririi penale, precum și a tuturor actelor de urmărire penală întocmite în dosar, cu consecința excluderii tuturor probelor obținute și restituirii cauzei la parchet.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că normele procesual penale criticate sunt constituționale în măsura în care reglementează drept cauză de incompatibilitate cumulara calităților de organ de cercetare penală, respectiv de organ de constatare. Face referire la situația de fapt din dosarul de fond și susține că a existat o încălcare a normelor de competență la debutul cauzei penale în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate. Reține că, atunci când un organ de constatare, precum cel

prevăzut la art. 61 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, în speță organ de ordine publică (poliție/jandarmerie), constată săvârșirea unei infracțiuni în mod nemijlocit, devin incidente prevederile art. 293 din același act normativ, care reglementează constatarea infracțiunii flagrante. Reține că, potrivit dispozițiilor art. 61 alin. (4) din Codul de procedură penală, care se adresează în general organelor de constatare care au suspiciuni rezonabile privind săvârșirea unei infracțiuni, și ale art. 293 alin. (4) din același act normativ, care se adresează aceluiași organe de constatare, care însă au perceput nemijlocit săvârșirea faptei, aceste organe au obligația de a încheia un proces-verbal de constatare a infracțiunii, în cazul celor din urmă un proces-verbal de constatare a infracțiunii flagrante, sens în care, automat, calitatea acestor organe de constatare, în dosarul format ca urmare a sesizării acestora, se rezumă doar la calitatea de martor, neputând efectua acte de urmărire penală în cauză sau să li se atribuie calitatea de organ de cercetare penală în aceeași cauză. Susține că prin faptul că aceste organe de constatare au perceput nemijlocit activitatea desfășurată de făptuitori, dobândesc calitatea de martor în procesul penal, și nu orice altă calitate. Subliniază că percepția nemijlocită asupra faptei este anterioară întocmirii vreunui act de sesizare ori act de urmărire penală în cauză. De aceea, atât art. 64 alin. (4) din Codul de procedură penală, cât și art. 293 alin. (3) din același act normativ prevăd obligația imperativă a organelor de constatare de a înainta de îndată procesul-verbal întocmit în asemenea condiții organului de urmărire penală, care este singurul îndrituit să efectueze acte de urmărire penală. Mai mult, reține că, potrivit art. 114 alin. (4) din Codul de procedură penală, pot fi audiate în calitate de martor și persoanele care au întocmit procese-verbale în temeiul art. 61. Astfel, susține că organele de constatare nu pot avea decât calitatea procesuală de martor în procesul penal, putând fi audiate în acest sens. Consideră că atunci când un organ de urmărire penală se sesizează din oficiu, el este îndrituit să efectueze acte de urmărire penală, însă când un organ de constatare percepe în mod nemijlocit faptele și încheie un proces-verbal de constatare a infracțiunii flagrante, acesta nu mai poate exercita acte procesuale în cauză, incubându-i obligația de a înainta procesul-verbal organului de urmărire penală, urmând ca organul de constatare să dobândească singura calitate procesuală posibilă, adică cea de martor în condițiile art. 114 alin. (5) din Codul de procedură penală.

6. **Tribunalul Bihor — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Consideră că motivarea autorului excepției se greșează pe confuzia dintre instituții juridice — incompatibilitatea și competența funcțională — și consecințele nerespectării dispozițiilor legale ce le prevăd, dar și pe extrapolarea situațiilor prevăzute la art. 114 alin. (3) din Codul de procedură penală. Arată că raționamentul nu poate fi primit și pentru că organul de constatare sau de cercetare penală nu poate dobândi o calitate procesuală (de martor, alt subiect procesual) în afara procesului penal (anterior începerii urmăririi penale). Ulterior începerii urmăririi penale, organele de constatare/de cercetare penală pot fi audiate ca martori, devenind însă incompatibile să mai întocmească acte de

urmărire penală. Apreciază însă că stabilirea unui astfel de caz de incompatibilitate a organului de cercetare penală în cadrul procesului penal ar putea fi de natură să determine nulitatea relativă a actelor efectuate de organul de cercetare penală ulterior (și nu anterior) dobândirii calității de martor, în condițiile art. 282 din Codul de procedură penală, neîncadrându-se în cazurile de nulitate absolută prevăzute de legiuitor.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este, în principal, inadmisibilă, iar, în subsidiar, neîntemeiată. În acest sens, observă că autorul nu critică textul pentru ceea ce prevede, ci pentru ceea ce nu prevede, solicitând în realitate modificarea reglementării criticate, în sensul extinderii cazurilor de incompatibilitate a organului de cercetare penală și la situația când acesta a avut anterior calitatea de organ de constatare. Totodată, invocă considerente ale Deciziei Curții Constituționale nr. 243 din 19 aprilie 2018.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 65 alin. (1) raportat la art. 64 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 64 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală: „*Judecătorul este incompatibil dacă: (...) c) a fost expert sau martor, în cauză;*”;

— Art. 65 alin. (1) din Codul de procedură penală: „*Dispozițiile art. 64 alin. (1) lit. a)—d) și f) se aplică procurorului și organului de cercetare penală.*”

12. Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) care consacră obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil, ale art. 23 privind libertatea individuală, precum și prevederile art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 65 alin. (1) raportat la art. 64 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală au mai fost examinate de instanța de control constituțional, din perspectiva unor critici identice celor formulate în prezenta cauză, fiind pronunțată Decizia nr. 243 din 19 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 632 din 20 iulie 2018, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

14. În motivarea soluției sale, în considerentele deciziei criticate, Curtea a reținut că, potrivit normelor procesual penale criticate, organul de cercetare penală este incompatibil să efectueze acte de cercetare penală dacă a fost expert sau martor, în cauză. În calitate de martor, organul de cercetare

penală trebuie să fi dat declarații în cauză, iar, în calitate de expert, să fi fost anterior desemnat în cauză de un organ judiciar. Curtea a reținut că prevederi similare se regăseau și în legea procesual penală anterioară, respectiv art. 49 alin. (2) raportat la art. 48 alin. (1) lit. b)—i) din Codul de procedură penală din 1968, justificarea reglementării acestui caz de incompatibilitate fiind aceea că expertul și-a exprimat părerea în legătură cu anumite aspecte ale cauzei penale, iar persoana care a furnizat o probă într-o cauză penală nu poate, ulterior, chiar ea să evalueze proba respectivă.

15. Așadar, Curtea a reținut că dispozițiile art. 65 alin. (1) raportat la art. 64 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală reglementează cu privire la lipsa de imparțialitate funcțională a organului de cercetare penală, în ipoteza în care acesta a exercitat funcții diferite în cadrul aceluiași proces penal, ceea ce justifică în mod obiectiv îndoielile cu privire la imparțialitatea sa. De asemenea, Curtea a reținut că existența unui caz de incompatibilitate a organului de cercetare penală în cadrul procesului penal determină nulitatea relativă a actelor efectuate de acesta, în condițiile art. 282 din Codul de procedură penală.

16. În aceste condiții, Curtea a constatat că normele procesual penale criticate instituie un caz de incompatibilitate a organului de cercetare penală în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3), acestea constituind expresia aplicării, în plan legislativ, a principiului constituțional care consacră dreptul la un proces echitabil.

17. De asemenea, Curtea a reținut că, potrivit art. 114 alin. (1) din Codul de procedură penală, poate fi audiată în calitate de martor orice persoană care are cunoștință despre fapte sau împrejurări de fapt care constituie probă în cauza penală, iar, potrivit art. 114 alin. (4) din același act normativ, pot fi audiate în calitate de martor și persoanele care au întocmit procese-verbale în temeiul art. 61 și 62 din același act normativ. Curtea a constatat că dispozițiile art. 61 din Codul de procedură penală stabilesc în sarcina mai multor organe obligația de a întocmi procese-verbale de constatare ori de câte ori există o suspiciune rezonabilă cu privire la săvârșirea unei infracțiuni. Curtea a observat că, potrivit alin. (5) al art. 61, procesul-verbal încheiat de aceste organe constituie act de sesizare a organelor de urmărire penală și nu poate fi supus controlului pe calea contenciosului administrativ. Totodată, art. 198 alin. (2) din Codul de procedură penală dispune în sensul că procesele-verbale întocmite de organele prevăzute la art. 61 alin. (1) lit. a)—c) constituie acte de sesizare a organului de urmărire penală și nu au valoarea unor constatări de specialitate în procesul penal.

18. Curtea a constatat, de asemenea, că, spre deosebire de vechea reglementare — art. 214 alin. 5 din Codul de procedură penală din 1968 —, în noua reglementare, legiuitorul a făcut o serie de modificări, procesul-verbal de constatare constituind act de sesizare a organelor de urmărire penală, iar nu mijloc de probă. Potrivit doctrinei dezvoltate cu privire la normele procesual penale anterioare, procesele-verbale serveau la stabilirea situației de fapt și a vinovăției inculpaților și constituiau mijloace de probă, atâta vreme cât acestea consemnau elemente de fapt, de natură să servească la constatarea existenței sau inexistenței unor infracțiuni și la identificarea făptuitorilor, constatate direct și în prezența martorilor, și nu erau administrate cu încălcarea legii. Totodată, în acel context legislativ, doctrina a apreciat că aceste procese-verbale ridicau probleme din perspectiva respectării principiului contradictorialității, considerându-se că legiuitorul ar trebui să analizeze, în cadrul viitoarelor sale intervenții în această materie, posibilitatea chemării ca martori a persoanelor care, neavând calitatea de organe de cercetare penală, încheie procese-verbale în faza premergătoare procesului penal.

19. Curtea a statuat, totodată, că procesul-verbal întocmit în condițiile prevăzute de art. 61 din Codul de procedură penală

poate constitui „mărturie în acuzare”, potrivit jurisprudenței de principiu în materie a instanței de la Strasbourg (Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza *Kaste și Mathisen împotriva Norvegiei*, paragraful 53; Hotărârea din 27 februarie 2001, pronunțată în Cauza *Lucà împotriva Italiei*, paragraful 41), organele enumerate în cuprinsul normei căpătând calitatea de „martori” în sensul Convenției (Hotărârea din 24 aprilie 2012, pronunțată în Cauza *Damir Sibgatullin împotriva Rusiei*, paragraful 45).

20. Așa încât, Curtea a constatat că posibilitatea conferită de normele procesual penale ale art. 114 alin. (4), de a fi audiate în calitate de martor și persoanele care au întocmit procese-verbale în temeiul art. 61 din Codul de procedură penală —

organele de constatare, constituie o garanție a respectării dreptului la un proces echitabil, iar nu o încălcare a acestuia. Curtea a apreciat că textul criticat oferă posibilitatea audierii persoanelor care întocmesc procese-verbale potrivit art. 61 din Codul de procedură penală, aceasta constituindu-se, în egală măsură, într-o garanție a exercitării dreptului acuzatului de a interoga martorii, expresie a exercitării dreptului la apărare și implicit a prezumției de nevinovăție, ca garanție a dreptului la un proces echitabil.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei precitate sunt aplicabile și în prezenta cauză.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vlad Nemeș în Dosarul nr. 8.288/271/2020/a1 al Tribunalului Bihor — Secția penală și constată că dispozițiile art. 65 alin. (1) raportat la art. 64 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bihor — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 noiembrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,

Mihaela Ionescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Strategiei naționale pentru prevenirea și combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și a discursului instigator la ură 2024—2027 și pentru înființarea și funcționarea Comitetului interministerial de monitorizare a implementării Strategiei naționale pentru prevenirea și combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și a discursului instigator la ură 2024—2027

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 24 alin. (2) și art. 25 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Strategia națională pentru prevenirea și combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și a discursului instigator la ură 2024—2027, denumită în continuare *Strategia*, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se înființează Comitetul interministerial de monitorizare a implementării Strategiei naționale pentru prevenirea și combaterea antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și a discursului instigator la ură 2024—2027, denumit în continuare

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

Comitetul, organism consultativ, fără personalitate juridică, care funcționează în coordonarea Cancelariei Prim-Ministrului.

(2) Scopul Comitetului este acela de a coordona și de a monitoriza implementarea Strategiei și a Planului de acțiune aferent acesteia, denumit în continuare *Planul de acțiune*.

(3) Comitetul îndeplinește următoarele atribuții:

a) monitorizarea și evaluarea progreselor înregistrate în implementarea Strategiei;

b) identificarea deficiențelor de implementare a Strategiei, cu accent pe cauzele și factorii care reduc sau împiedică realizarea acțiunilor prevăzute de Strategie și formularea de recomandări pentru remedierea deficiențelor;

c) promovarea măsurilor prevăzute de Strategie în spațiul public;

d) sprijinirea implementării Strategiei de către autoritățile și instituțiile publice;

e) centralizarea și actualizarea periodică a stadiului implementării Strategiei, în baza rapoartelor de progres;

f) realizarea rapoartelor anuale de monitorizare;

g) realizarea raportului final de evaluare a implementării Strategiei și a Planului de acțiune.

(4) Coordonarea Comitetului este asigurată de un secretar de stat din cadrul Cancelariei Prim-Ministrului, desemnat prin decizie a prim-ministrului.

(5) Comitetul este format din membri, reprezentanți ai următoarelor instituții publice: Cancelaria Prim-Ministrului, Secretariatul General al Guvernului (prin Departamentul pentru Relații Interetnice și Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică), Secretariatul de Stat pentru Culte, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Justiției, Ministerul Educației, Ministerul Culturii, Ministerul Apărării Naționale, Agenția Națională pentru Sport, Institutul Național pentru Studierea Holocaustului din România „Elie Wiesel” și Agenția Națională pentru Romi, și invitați permanenți: reprezentantul special al Guvernului României pentru promovarea politicilor memoriei și combaterea antisemitismului și a xenofobiei, Administrația Prezidențială, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale,

Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național al Magistraturii, Serviciul Român de Informații, Instituția Avocatului Poporului, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, Institutul Național de Administrație, Institutul Cultural Român, Autoritatea pentru Digitalizarea României, Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, Comitetul Olimpic și Sportiv Român, Federația Comunităților Evreiești din România — Cultul Mozaic, Forumul B'nai B'rith „Dr. Moses Rosen” România, Centrul pentru Monitorizarea și Combaterea Antisemitismului.

(6) Ministerele sunt reprezentate în cadrul Comitetului la nivel de secretar de stat, iar instituțiile publice de către conducătorii sau înlocuitorii de drept ai acestora.

(7) La ședințele Comitetului pot participa, în calitate de invitați, și reprezentanți ai altor entități și specialiști în domeniu, din sfera guvernamentală sau neguvernamentală.

(8) Secretariatul Comitetului este asigurat de către Ministerul Afacerilor Externe.

(9) Comitetul se reunește în ședințe de lucru, lunar sau ori de câte ori este necesar, la solicitarea coordonatorului sau a oricărui membru.

(10) Comitetul își desfășoară activitatea pe baza regulamentului propriu de organizare și funcționare, pe care îl aprobă în prima ședință de lucru.

Art. 3. — Ministerele și instituțiile publice cu responsabilități în domeniul prevenirii și combaterii antisemitismului, xenofobiei, radicalizării și discursului instigator la ură au obligația de a duce la îndeplinire măsurile specifice domeniului lor de activitate, prevăzute în Strategie și în Planul de acțiune.

Art. 4. — Finanțarea măsurilor prevăzute în Planul de acțiune, care intră în responsabilitatea ministerelor și a instituțiilor publice, se asigură din bugetul aprobat fiecărei entități responsabile/participante, în limita fondurilor alocate cu această destinație, precum și din alte surse, potrivit legii.

Art. 5. — Actualizarea Planului de acțiune se poate face la jumătatea perioadei de implementare, în contextul unor situații nou-apărute ce justifică modificarea în timpul implementării și în baza necesităților fundamentate de instituțiile responsabile/participante.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Bogdan Despescu,

secretar de stat

Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,

Alexandru-Mihai Ghigiu

Secretarul general al Guvernului,

Mircea Abrudean

Ministrul afacerilor externe,

Luminița-Teodora Odobescu

Ministrul educației,

Ligia Deca

p. Ministrul culturii,

Diana-Ștefana Baciuna,

secretar de stat

p. Ministrul apărării naționale,

Eduard Bachide,

secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

București, 23 mai 2024.

Nr. 540.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

privind condițiile de eliberare a permisului de conducere cu o nouă valabilitate administrativă sau a duplicatului acestuia în cazul pierderii, furtului sau al deteriorării permisului de conducere ori în cazul schimbării numelui titularului

În temeiul art. 24 alin. (5³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emite următorul ordin:

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește condițiile privind eliberarea:

a) permisului de conducere cu o nouă valabilitate administrativă, înainte sau după data expirării acestuia;

b) duplicatului permisului de conducere pierdut, furat sau deteriorat ori în cazul schimbării numelui titularului, cu păstrarea valabilității administrative.

Art. 2. — (1) Cererea privind eliberarea permisului de conducere cu o nouă valabilitate administrativă sau a duplicatului, al cărei model este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, se depune personal de către titular la autoritățile competente să elibereze permise de conducere, în condițiile legii.

(2) În cazul cetățenilor români care au domiciliul sau reședința în România și se află temporar în străinătate, cererea prevăzută la alin. (1) poate fi depusă prin mandatar, împuternicit prin procură specială autentificată de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României. Procura poate fi autentificată și de autoritățile străine, caz în care trebuie să îndeplinească condițiile de supralegalizare prevăzute de lege sau să aibă aplicată apostila conform Convenției cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961 (*Convenția de la Haga*), la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 66/1999, aprobată prin Legea nr. 52/2000, cu modificările ulterioare.

(3) Cererea pentru eliberarea unui duplicat al permisului de conducere împreună cu documentele prevăzute la art. 3 alin. (1) pot fi transmise și prin intermediul aplicației informatice puse la dispoziție în acest scop pe pagina de internet a Direcției Generale Permise de Conducere și Înmatriculări.

Art. 3. — (1) Cererea pentru eliberarea permisului de conducere cu o nouă valabilitate administrativă sau a duplicatului se semnează și se depune împreună cu următoarele documente:

a) actul de identitate al titularului din care rezultă că acesta are domiciliul sau reședința în România, în original sau, în cazul prevăzut la art. 2 alin. (2) și (3), în copie;

b) procura specială și actul de identitate al mandatului, în original, în cazul prevăzut la art. 2 alin. (2);

c) dovada plății contravalorii permisului de conducere, achitată prin una dintre modalitățile prevăzute la art. 111 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția situației în care plata s-a efectuat prin intermediul Sistemului național electronic de plată online;

d) documentul emis de o unitate medicală autorizată, din care rezultă că titularul este apt din punct de vedere medical să conducă autovehicule din categoria pentru care solicită eliberarea permisului de conducere, în cazul prevăzut la art. 1 lit. a);

e) două fotografii ale titularului, color, în format 35 x 38,5 mm, de dată recentă, în cazul prevăzut la art. 2 alin. (2);

f) permisul de conducere, atunci când acesta se află în posesia titularului, cu excepția cazului prevăzut la art. 2 alin. (3).

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) este generată, de regulă, de Sistemul informatic național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate și conține datele furnizate de către solicitant sau este completată olograf de către acesta.

(3) Actul de identitate, în original, se restituie pe loc solicitantului.

(4) Personalul autorității competente să elibereze permise de conducere taie, în colțul din stânga sus, permisul de conducere depus potrivit alin. (1) lit. f) și îl restituie pe loc solicitantului.

(5) Fotografiile titularului trebuie să respecte următoarele cerințe:

a) reprezintă fizionomia actuală a titularului;

b) sunt realizate din față, pe un fond clar, de culoare albă, astfel încât să permită identificarea conturului capului;

c) titularul fotografiei nu trebuie să aibă capul acoperit, ochii închiși, iar expresia feței acestuia trebuie să reprezinte o stare comună; sau

d) dacă titularul are capul acoperit, pentru motive religioase, fața acestuia, de la baza bărbiei și până la frunte, trebuie să fie vizibilă în mod clar și fără umbre de lumină;

e) titularul poate purta ochelari ale căror lentile nu sunt colorate, nu reflectă lumina, nu provoacă umbre și nu au porțiuni care să ascundă ochii, iar rama ochelarilor nu acoperă nicio porțiune a ochilor.

(6) În cazul prevăzut la art. 2 alin. (2):

a) cererea pentru eliberarea permisului de conducere cu o nouă valabilitate administrativă sau a duplicatului se semnează de titular în fața funcționarului consular, care confirmă acest lucru prin semnătură și ștampilă;

b) documentul prevăzut la alin. (1) lit. d) trebuie să îndeplinească, după caz, condițiile de supralegalizare prevăzute de lege sau să aibă aplicată apostila conform Convenției de la Haga cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine; acesta se prezintă autorităților competente să elibereze permise de conducere, în original, însoțit de traducerea legalizată, apostilată sau supralegalizată, după caz;

c) fotografiile prevăzute la alin. (1) lit. e) se aplică atât pe cerere, în spațiul anume destinat, cât și pe procura specială, în colțul din dreapta sus, și se certifică inclusiv din punctul de vedere al îndeplinirii cerințelor prevăzute la alin. (5) prin aplicarea timbrului sec al misiunii diplomatice/oficiului consular.

(7) În cazul pierderii sau furtului permisului de conducere, titularul declară acest fapt prin completarea în mod corespunzător a cererii prevăzute la art. 2 alin. (1).

Art. 4. — (1) Documentele care însoțesc cererea pentru eliberarea permisului de conducere cu o nouă valabilitate administrativă sau a duplicatului se arhivează la autoritatea competentă să elibereze permise de conducere care soluționează cererea.

(2) După implementarea cererii în Sistemul informatic național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate, permisului de conducere anterior îi încetează valabilitatea. La cerere, titularului i se poate elibera o dovadă înlocuitoare a permisului de conducere prevăzut la art. 1, valabilă până la emiterea acestuia, dar nu mai mult de 30 de zile.

Art. 5. — În permisul de conducere se menționează categoriile de vehicule pe care titularul este apt din punct de vedere medical să le conducă, precum și perioada de valabilitate administrativă a permisului de conducere pentru fiecare categorie de vehicule. După caz, în permisul de conducere se înscriu și codurile armonizate ale Uniunii Europene, precum și codurile naționale.

Art. 6. — (1) Permisul de conducere se expediază la adresa din România indicată de titular sau se ridică de către acesta de la autoritatea competentă indicată în cerere. În cazul în care titularul nu poate fi identificat la adresa indicată în cerere,

permisul de conducere se va ridica de la serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor în a cărei competență teritorială se află această adresă.

(2) În cazul în care cererea a fost transmisă în condițiile și prin intermediul aplicației informatice prevăzute la art. 2 alin. (3), permisul de conducere se expediază la adresa din România indicată de titular ori se ridică de la serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor menționat de solicitant în cerere.

Art. 7. — (1) Eliberarea unui permis de conducere cu o nouă valabilitate administrativă sau a unui duplicat poate fi efectuată și în cazul reținerii permisului de conducere anterior pe teritoriul altui stat, dacă nu s-a dispus suspendarea ori anularea dreptului de a conduce în condițiile art. 115 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, completându-se în mod corespunzător cererea prevăzută la art. 2 alin. (1).

(2) În situația în care permisul de conducere a fost reținut în condițiile prevăzute la art. 111 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se pot depune cereri pentru eliberarea unui permis de conducere cu o nouă valabilitate administrativă ori a unui duplicat în condițiile prezentului ordin, cu excepția cazurilor în care permisul de conducere a fost reținut întrucât perioada de valabilitate a expirat sau prezintă modificări, ștersături, adăugări ori este deteriorat.

Art. 8. — Cererile privind eliberarea permisului de conducere cu o nouă valabilitate administrativă sau a duplicatului depuse la autoritățile competente să elibereze permise de conducere și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentului ordin se soluționează potrivit dispozițiilor legale în vigoare la data depunerii acestora.

Art. 9. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 123/2013 privind condițiile de eliberare a permisului de conducere cu o nouă valabilitate administrativă sau a duplicatului acestuia în cazul pierderii, furtului sau al deteriorării permisului de conducere ori în cazul schimbării numelui titularului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 6 august 2013, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 10. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Bogdan Despescu,
secretar de stat

MINISTERUL FAMILIEI, TINERETULUI ȘI EGALITĂȚII DE ȘANSE

ORDIN
pentru aprobarea Metodologiei
privind calculul indicatorilor-cheie de performanță
prevăzuți la art. 21 alin. (3) din Legea nr. 156/2023
privind organizarea activității de prevenire a separării
copilului de familie și procedura de diminuare
a cotei procentuale de finanțare a centrelor de zi

În temeiul prevederilor art. 21 alin. (4) din Legea nr. 156/2023 privind organizarea activității de prevenire a separării copilului de familie, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 10 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 22/2022 privind organizarea și funcționarea Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul familiei, tineretului și egalității de șanse emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia privind calculul indicatorilor-cheie de performanță prevăzuți la art. 21 alin. (3) din Legea nr. 156/2023 privind organizarea activității de prevenire a separării copilului de familie și procedura de diminuare a cotei procentuale de finanțare a centrelor de zi, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul familiei, tineretului și egalității de șanse,

Alina-Veronica Hagima,
secretar general

București, 16 mai 2024.

Nr. 25.080.

ANEXĂ

METODOLOGIE
privind calculul indicatorilor-cheie de performanță prevăzuți la art. 21 alin. (3) din Legea nr. 156/2023
privind organizarea activității de prevenire a separării copilului de familie și procedura de diminuare
a cotei procentuale de finanțare a centrelor de zi

Art. 1. — Scopul prezentei metodologii este de a reglementa modul de calcul al indicatorilor-cheie de performanță utilizați în activitatea de prevenire a separării copilului de familie, precum și procedura de diminuare a cotei procentuale de finanțare a centrelor de zi.

Art. 2. — În sensul prezentei metodologii, sintagmele și termenii de mai jos au următoarele semnificații:

a) *indicator-cheie de performanță în activitatea de prevenire a separării copilului de familie* este o măsură cuantificabilă utilizată pentru a evalua eficacitatea, eficiența și progresul activității de prevenire a separării copilului de familie, respectiv care reflectă gradul de realizare a activității de prevenire a separării copilului de familie de către serviciile publice de asistență socială;

b) *rata de succes în ceea ce privește menținerea copiilor în familie* reprezintă procentul copiilor pentru care intervențiile și programele de prevenire a separării copilului de familie, furnizate de serviciul public de asistență socială, au avut succes în a menține copiii în cadrul familiei, prevenind astfel separarea de familie și plasarea lor în servicii destinate protecției speciale;

c) *gradul de participare a familiilor aflate în situații de vulnerabilitate la programele de consiliere, serviciile educaționale, de sănătate, de ocupare a forței de muncă sau de locuire*, recomandate prin planul de servicii întocmit pentru copilul aflat în situație de risc, reprezintă nivelul de implicare și angajament al familiilor aflate în situații de vulnerabilitate în intervențiile și activitățile incluse în planul de servicii;

d) *gradul de satisfacție a familiilor aflate în situații de vulnerabilitate, beneficiare ale activității de prevenire a separării copilului de familie*, reprezintă nivelul de mulțumire resimțit de către aceste familii în urma participării sau accesării serviciilor și resurselor oferite de către serviciile publice de asistență socială, pentru a preveni separarea copiilor de familie;

e) *gradul de implicare comunitară*, respectiv implicarea comunității în susținerea familiilor aflate în situații de vulnerabilitate, reprezintă măsura în care membrii comunității sunt implicați activ, participă și contribuie la inițiativele, programele sau serviciile destinate sprijinirii familiilor aflate în situații de vulnerabilitate. Acest grad de implicare reflectă nivelul de angajament, cooperare și solidaritate din partea comunității în eforturile de a oferi sprijin și a preveni riscul de separare a copiilor de familie;

f) *structura comunitară consultativă* este un organ de specialitate al consiliului local, fără personalitate juridică, constituit din oameni de afaceri locali, preoți, cadre didactice, medici, consilieri locali, polițiști etc. Rolul acestor structuri este de a participa la soluționarea unor cazuri concrete și de a răspunde nevoilor globale ale respectivei colectivități.

Art. 3. — Indicatorii-cheie de performanță prevăzuți la art. 21 alin. (3) din Legea nr. 156/2023 privind organizarea activității de prevenire a separării copilului de familie, cu modificările și completările ulterioare, care reflectă gradul de realizare a activității de prevenire a separării copilului de familie de către serviciul public de asistență socială, se calculează după cum urmează:

a) rata de succes în ceea ce privește menținerea copiilor în familie se calculează împărțind numărul de copii care au fost expuși riscului de separare de familie, înregistrați în evidența serviciului public de asistență socială pe parcursul unui an calendaristic și care au rămas în familie după ce au beneficiat de activitățile serviciului public de asistență socială, la numărul total de copii expuși riscului de separare, aflați în evidența serviciului public de asistență socială în anul respectiv, înmulțit cu 100;

b) gradul de participare a familiilor aflate în situații de vulnerabilitate la programele de consiliere, serviciile educaționale, de sănătate, de ocupare a forței de muncă sau de locuire, recomandate prin planul de servicii întocmit pentru copilul aflat în situație de risc, se calculează împărțind numărul familiilor aflate în situații de vulnerabilitate care au participat, pe parcursul unui an calendaristic, la programele recomandate prin planul de servicii la numărul total de familii aflate în situații de vulnerabilitate, înregistrate în evidența serviciului public de asistență socială în anul respectiv, înmulțit cu 100;

c) gradul de satisfacție a familiilor aflate în situații de vulnerabilitate, beneficiare ale activității de prevenire a separării copilului de familie, se calculează împărțind numărul familiilor care au răspuns cel puțin „mulțumit” la un chestionar de satisfacție care vizează accesul la servicii și calitatea sprijinului primit la numărul total al familiilor aflate în situații de vulnerabilitate, beneficiare ale activității de prevenire a separării copilului de familie, înregistrate în evidența serviciului

public de asistență socială pe parcursul anului calendaristic, înmulțit cu 100. Scala de evaluare are ca variante de răspuns „nemulțumit”, „mulțumit”, „foarte mulțumit”;

d) gradul de implicare comunitară, respectiv implicarea comunității în susținerea familiilor aflate în situații de vulnerabilitate, se calculează împărțind numărul de familii aflate în situații de vulnerabilitate, înregistrate în evidența serviciului public de asistență socială pe parcursul unui an calendaristic, a căror situație a fost prezentată structurii comunitare consultative, la numărul total de familii aflate în situații de vulnerabilitate, înregistrate în evidența serviciului public de asistență socială în anul respectiv, înmulțit cu 100.

Art. 4. — (1) Începând cu anul 2025, anual, autoritățile administrației publice locale urmăresc stadiul realizării indicatorilor-cheie de performanță.

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2026, finanțarea prevăzută la art. 21 alin. (1) din Legea nr. 156/2023 privind organizarea activității de prevenire a separării copilului de familie, cu modificările și completările ulterioare, se asigură pe baza realizării indicatorilor-cheie de performanță prevăzuți la art. 21 alin. (3) din aceeași lege.

(3) Serviciul public de asistență socială de la nivelul comunelor, orașelor și municipiilor calculează indicatorii-cheie de performanță în primul trimestru al anului pentru anul precedent și îi comunică Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție până la data de 31 martie.

(4) Indicatorii-cheie de performanță sunt utilizați de către Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, la propunerea Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, la fundamentarea necesarului sumelor defalcate din unele venituri ale bugetului de stat, aprobate cu destinația finanțării centrelor de zi licențiate, destinate prevenirii separării copilului de familie, organizate la nivelul comunelor, orașelor și municipiilor, care se asigură de la bugetul de stat prin legile bugetare anuale.

Art. 5. — (1) Cota procentuală de finanțare de la bugetul de stat a centrelor de zi licențiate, destinate prevenirii separării copilului de familie, organizate la nivelul comunelor, orașelor și municipiilor, prevăzută la art. 21 alin. (2) din Legea nr. 156/2023, cu modificările și completările ulterioare, se diminuează progresiv, în funcție de gradul de realizare a indicatorilor-cheie de performanță, de către serviciul public de asistență socială, astfel:

a) cu 5%, dacă unul dintre indicatorii prevăzuți la art. 3 au valori sub 50%;

b) cu 10%, dacă doi dintre indicatorii prevăzuți la art. 3 au valori sub 50%;

c) cu 15%, dacă trei dintre indicatorii prevăzuți la art. 3 au valori sub 50%;

d) cu 20%, dacă toți indicatorii prevăzuți la art. 3 au valori sub 50%.

(2) Cotele procentuale prevăzute la alin. (1) se majorează cu 5% dacă unul dintre indicatorii-cheie de performanță este cel prevăzut la art. 3 lit. a).

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea tarifului pentru achiziția serviciilor de sistem pentru operatorul de transport și sistem Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A.

Având în vedere prevederile art. 75 alin. (1) lit. a), art. 76 alin. (1) și ale art. 79 alin. (1), (4) și (5) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, ale Metodologiei de stabilire a tarifului pentru achiziția serviciilor de sistem, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 116/2022,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. b) și alin. (5), precum și ale art. 9 alin. (1) lit. c) și ab) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă tariful pentru achiziția serviciilor de sistem, practicat de Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. și operatorii economici din sectorul energiei electrice duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 116/2023 privind aprobarea tarifului pentru achiziția serviciilor de sistem pentru operatorul de transport și sistem Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1163 din 21 decembrie 2023, se abrogă.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 iunie 2024.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
George-Sergiu Niculescu

București, 29 mai 2024.
Nr. 15.

ANEXĂ

TARIFUL pentru achiziția serviciilor de sistem practicat de Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., valabil începând cu data de 1 iunie 2024

Operatorul economic	Tariful (lei/MWh)
Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A.	12,84

NOTĂ:

Tariful nu conține taxa pe valoarea adăugată (TVA).

ORDIN
pentru prorogarea termenului prevăzut la art. 2 alin. (1)
din Ordinul președintelui Autorității Naționale
de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 149/2020
privind aprobarea venitului total și a tarifelor de transport
pentru activitatea de transport al gazelor naturale
pe conducta de transport gaze naturale
Isaccea 2—Negru Vodă 2 și de stabilire a unor măsuri
privind aplicabilitatea acestuia

Având în vedere dispozițiile art. 178 alin. (2) lit. a) și ale art. 179 alin. (2) lit. e), alin. (4) și (6) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 10 alin. (1) lit. a) și m) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și al dispozițiilor art. 24 din Metodologia de rezervare a capacității de transport și de stabilire a tarifelor pentru activitatea de prestare a serviciilor de transport al gazelor naturale prin conductele de transport Isaccea—Negru Vodă, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 34/2016, cu modificările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se prorogă termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) din Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 149/2020 privind aprobarea venitului total și a tarifelor de transport pentru activitatea de transport al gazelor naturale pe conducta de transport gaze naturale Isaccea 2—Negru Vodă 2, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 680 din 30 iulie 2020, până la data de 30 septembrie 2025.

Art. 2. — Prevederile Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 149/2020 privind aprobarea venitului total și a tarifelor de transport pentru activitatea de transport al gazelor naturale pe conducta de transport gaze naturale Isaccea 2—Negru Vodă 2 se aplică și pentru conducta de transport gaze naturale Isaccea 3—Negru Vodă 3.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 iunie 2024.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
George-Sergiu Niculescu

București, 29 mai 2024.
Nr. 16.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind lansarea în circuitul numismatic a unei monede din argint cu tema *100 de ani de la cucerirea primei medalii olimpice a României***

Având în vedere prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,
în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Banca Națională a României emite prezenta circulară.

Art. 1. — Începând cu data de 5 iunie 2024, Banca Națională a României lansează în circuitul numismatic o monedă din argint cu tema *100 de ani de la cucerirea primei medalii olimpice a României*.

Art. 2. — Caracteristicile monedei sunt următoarele:

Metal	argint
Valoare nominală	10 lei
Titlu	999‰
Formă	rotundă
Diametru	37 mm
Greutate	31,103 g
Cant	zimțat
Calitate	proof

Aversul monedei prezintă o imagine a diplomei primite de jucătorii echipei de rugby din 1924, după câștigarea primei medalii românești la Jocurile Olimpice din 1924 de la Paris, inscripția „ROMANIA” în arc de cerc, valoarea nominală „10 LEI”, stema României și anul de emisiune „2024”.

Reversul monedei redă o compoziție ce conține o minge de rugby, echipa de rugby a României din 1924 și inscripțiile „PRIMA MEDALIE OLIMPICA A ROMÂNIEI — 1924” și „100 DE ANI”.

Art. 3. — Monedele din argint sunt ambalate în capsule de metacrilat transparent și sunt însoțite de broșuri de prezentare și certificate de autenticitate, redactate în limbile română, engleză și franceză. Pe certificatele de autenticitate se găsesc semnăturile guvernatorului Băncii Naționale a României și casierului central.

Art. 4. — Monedele din argint cu tema *100 de ani de la cucerirea primei medalii olimpice a României* au putere circulatorie pe teritoriul României.

Art. 5. — Lansarea în circuitul numismatic a acestor monede se realizează prin sucursalele regionale București, Cluj, Constanța, Dolj, Iași și Timiș ale Băncii Naționale a României.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 24 mai 2024.

Nr. 23.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
SECȚIA A PATRA

HOTĂRÂREA din 18 aprilie 2023 în Cauza Csata împotriva României

Strasbourg
(Cererea nr. 65.128/19)

Hotărârea este definitivă. Poate suferi modificări de formă.

În cauza Csata împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a patra), reunită într-o cameră compusă din: Faris Vehabović, președinte, Branko Lubarda, Ana Maria Guerra Martins, judecători, și Valentin Nicolescu, grefier adjunct interimar de secție, având în vedere:

— Cererea nr. 65.128/19 îndreptată împotriva României, prin care un resortisant al acestui stat, doamna Alex-Daniel Csata („reclamanta”), care s-a născut în 1982, locuiește în Timișoara și a fost reprezentată de domnul C. Costea, avocat în Timișoara, a sesizat Curtea la 3 decembrie 2019, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”);

— decizia de a comunica prezenta cerere Guvernului României („Guvernul”), reprezentat de agentul guvernamental, doamna O.F. Ezer, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, după ce a deliberat în camera de consiliu la 28 martie 2023, pronunță prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată:

OBIECTUL CAUZEI

1. Problema (ridicată) în cauză este dacă, prin refuzul de a recunoaște juridic identitatea de gen a reclamantei, au fost încălcate art. 8 și art. 14 din Convenție.

2. Reclamanta este o femeie transgen, care s-a născut în 1982. Deși, la naștere, i s-a atribuit sexul masculin, aceasta s-a identificat drept fată de la o vârstă fragedă și a preferat să se comporte și să se prezinte în societate așa cum societatea se așteaptă de la fete. Odată cu apariția caracteristicilor sexuale secundare în perioada adolescenței, aceasta a experimentat o reacție adversă puternică față de sexul care i-a fost atribuit la naștere. În 2013 și 2014, ea a fost diagnosticată cu „tulburare de identitate sexuală” și a început un proces psihoterapeutic de integrare și o terapie de substituție hormonală. De atunci, reclamanta trăiește ca femeie și este recunoscută ca atare la locul său de muncă actual.

3. La 10 octombrie 2016, aceasta a depus o cerere la Judecătoria Timișoara pentru a obține încuviințarea de a suferi o operație de schimbare de sex și de a modifica indicatorul (său) legal de gen, prenumele și codul numeric personal în actele sale de stare civilă. Ulterior, ea și-a retras cererea privind operația, deoarece nu mai dorea să fie supusă la aceasta. Un raport de expertiză medico-legală psihiatrică, emis în septembrie 2017 de Institutul de Medicină Legală Timișoara, la cererea instanței, a constatat că reclamanta îndeplinea „criteriile de diagnostic pentru tulburarea de identitate sexuală — transsexualism” și că avea „capacitatea mintală de a înțelege consecințele identificării cu un alt gen decât cel din documentele sale legale”.

4. La 19 octombrie 2017, Judecătoria Timișoara a admis, în parte, cererea reclamantei și a încuviințat modificarea indicatorului său legal de gen din masculin în feminin. Aceasta s-a întemeiat pe dispozițiile legislației interne și ale art. 8 din Convenție, precum și pe jurisprudența Curții. Instanța a respins celelalte capete de cerere ale reclamantei, constatând că încuviințarea pentru modificarea prenumelui și a codului numeric personal trebuia să fie obținută printr-o procedură administrativă separată.

5. Atât reclamanta, cât și autoritățile pârâte au atacat această hotărâre la Tribunalul Timiș, care a anulat-o printr-o hotărâre definitivă din 23 mai 2019; tribunalul a respins cererea în totalitate pentru motivul că reclamanta nu a suferit și nu

intenționa să suferă o operație de schimbare de sex. Tribunalul a motivat că obiectivul reclamantei era acela de a înscrie o stare de natură predominant psihologică, ce corespunde identității sale de gen, în actele sale de stare civilă care privesc caracteristicile sexuale atribuite la naștere. Această „afișare publică a unei tulburări interioare” ar determina terții să creadă că interacționează cu o femeie, în vreme ce „persoana (în cauză) este, în realitate, bărbat din punct de vedere biologic”. Cele mai grave consecințe ar putea să apară în caz de căsătorie sau de deces; reclamanta ar putea ajunge să se căsătorească cu un bărbat, încălcând astfel legislația internă, care interzice căsătoria între persoane de același sex. În plus, dacă ar fi necesară identificarea acesteia ulterior decesului, genul său ar putea fi stabilit greșit, din cauza „caracteristicilor sale biologice”; prin urmare, drepturile potențialilor moștenitori și activele acestora ar rămâne incerte. Decizia tribunalului a fost redactată la 21 iunie 2019.

6. Reclamanta s-a plâns, în temeiul art. 8 și art. 14 din Convenție, că nu a putut obține recunoașterea juridică a genului său din cauză că nu a suferit și nu intenționa să suferă o operație de schimbare de sex. În plus, aceasta a susținut, pe baza acelorași fapte, că a fost discriminată.

MOTIVAREA CURȚII

I. **Cererea Guvernului de scoatere de pe rol a cauzei în temeiul art. 37 § 1 din Convenție**

7. După eșecul negocierilor pentru soluționarea pe cale amiabilă, la 18 februarie 2022 Guvernul a prezentat o declarație unilaterală în care a recunoscut încălcarea drepturilor reclamantei protejate de art. 8 și art. 14 din Convenție și s-a oferit să îi plătească acesteia o sumă care să acopere toate prejudiciile materiale și morale, precum și toate cheltuielile de judecată efectuate. De asemenea, acesta a solicitat Curții să scoată cererea de pe rol.

8. Printr-o scrisoare din 18 martie 2022, reclamanta a solicitat examinarea fondului capetelor sale de cerere, în vederea obținerii unei reparații adecvate; aceasta a subliniat că nu a obținut încă recunoașterea juridică a genului și că doar o hotărâre a Curții, de constatare a încălcării art. 8 și art. 14 din Convenție, i-ar permite să beneficieze de drepturile sale pe plan intern.

9. Curtea observă că, în anumite circumstanțe, poate fi necesar să scoată de pe rol o cerere în temeiul art. 37 § 1 lit. c) din Convenție, pe baza unei declarații unilaterale a Guvernului pârât, chiar dacă reclamantul dorește ca examinarea cauzei să fie continuată. Totuși, depinde de circumstanțele specifice ale cauzei dacă declarația unilaterală oferă sau nu oferă un temei suficient pentru a constata că respectarea drepturilor omului, astfel cum sunt definite în Convenție, nu impune Curții să continue examinarea cauzei [a se vedea *Tahsin Acar împotriva Turciei* (aspect preliminar) (MC), nr. 26.307/95, pct. 75, CEDO 2003—VI, și *Angelov și alții împotriva Bulgariei*, nr. 43.586/04, pct. 12, 4 noiembrie 2010].

10. Prezenta cauză privește imposibilitatea reclamantei de a obține recunoașterea juridică a genului. Declarația Guvernului nu conține niciun angajament de a aborda această chestiune de fond în temeiul Convenției.

11. Chiar presupunând că actuala jurisprudență internă oferă unei persoane perspectiva de a obține efectiv recunoașterea juridică a genului, fără (să fie necesar) ca aceasta să se supună unei operații de schimbare de sex, Curtea observă că declarația unilaterală nu conține niciun angajament din partea Guvernului de a redeschide procedura în plan intern. Curtea observă, de asemenea, că legislația internă prevede redeschiderea unei proceduri civile în cazul în care Curtea constată o încălcare a Convenției. Prin urmare, în aceste circumstanțe, nu s-a stabilit cu suficientă certitudine că reclamanta putea solicita și obține redeschiderea procedurii în cauză sa doar pe baza unei decizii de scoatere de pe rol (a cauzei), adoptată de Curte (a se vedea *Bocu împotriva României*, nr. 58.240/14, pct. 27, 30 iunie 2020).

12. În consecință, Curtea consideră că, în circumstanțele specifice ale cauzei, declarația unilaterală nu oferă un temei suficient pentru a se constata că respectarea drepturilor omului, astfel cum sunt definite în Convenție și în protocoalele la aceasta, nu impune Curții continuarea examinării cauzei. În aceste condiții, Curtea respinge cererea Guvernului de scoatere de pe rol a cererii, în temeiul art. 37 din Convenție, și, în consecință, va continua să examineze admisibilitatea și fondul cauzei.

II. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 8 din Convenție

13. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este în mod vădit nefondat în sensul art. 35 § 3 lit. a) din Convenție și nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate. Așadar, trebuie să fie declarat admisibil.

14. Principiile generale privind recunoașterea juridică a identității de gen a persoanelor transgen, inclusiv a celor care nu au suferit sau nu doresc să sufere o operație de schimbare de sex, au fost rezumate în hotărârea *X și Y împotriva României* (nr. 2.145/16 și 20.607/16, pct. 106—108 și 146—148, 19 ianuarie 2021).

15. În speță, instanțele naționale au constatat că reclamanta era o persoană transgen pe baza unor informații medicale detaliate și a modului în care aceasta se prezenta în societate. Acestea au refuzat să admită cererea sa de recunoaștere juridică a genului pentru motivul că aceasta nu suferise o operație de schimbare de sex. Curtea observă că reclamanta nu dorea să se supună unei astfel de operații și că aceasta a invocat, în esență, atât în fața instanțelor interne, cât și în fața Curții, dreptul său la autodeterminare.

16. În hotărârea *X și Y împotriva României* (citată anterior, pct. 151—157), Curtea a constatat că, deși legislația românească nu consacră o procedură specifică cererilor de recunoaștere juridică a identității de gen, aceasta conține o bază legală pentru soluționarea unor astfel de cereri. În urma unei examinări aprofundate a jurisprudenței interne relevante, Curtea a concluzionat că respectivul cadru juridic din România referitor la recunoașterea juridică a genului nu este clar și previzibil în aplicarea sa.

17. În ceea ce privește cerința de a suferi o operație de schimbare de sex, impusă pentru a obține recunoașterea juridică a genului, care a fost invocată pentru a justifica respingerea cererilor reclamantei, Curtea reiterează că admite pe deplin faptul că protejarea principiului indisponibilității stării civile a persoanelor, garantarea coerenței și fiabilității actelor de stare civilă și, mai general, necesitatea de a asigura securitatea juridică constituie aspecte de interes general și justifică instituirea unor proceduri riguroase al căror scop principal este să asigure verificarea motivației care stă la baza cererilor de schimbare a identității juridice (a se vedea *mutatis mutandis*, *S.V. împotriva Italiei*, nr. 55.216/08, pct. 69, 11 octombrie 2018).

18. Cu toate acestea, raționamentul rigid al autorităților a pus reclamanta, pe parcursul unei perioade nerezonabile și continue, într-o situație anormală, din cauza căreia a experimentat sentimente de vulnerabilitate, umilire și anxietate (a se vedea *X și Y împotriva României*, citată anterior, pct. 165). Aceasta s-a confruntat cu o dilemă imposibil de rezolvat, fiind obligată fie să se supună operației în cauză și să renunțe la exercitarea deplină a dreptului său la respectarea integrității sale fizice, fie să renunțe la recunoașterea identității sale de gen, care este o componentă a dreptului la respectarea vieții private. Prin urmare, Curtea constată că autoritățile nu și-au respectat obligația de a garanta un just echilibru pe care trebuie să îl asigure între interesul general și interesele persoanei (a se vedea *A.P., Garçon și Nicot împotriva Franței*, nr. 79.885/12 și alte 2 cereri, pct. 132, 6 aprilie 2017).

19. Astfel cum s-a stabilit deja în hotărârea *X și Y împotriva României* (citată anterior, pct. 163), legislația internă nu prevede cerința ca o persoană să sufere o operație de schimbare de sex pentru a putea obține recunoașterea juridică a genului. Guvernul a susținut că jurisprudența internă referitoare la recunoașterea juridică a genului s-a dezvoltat din 2019, când a fost soluționată cauza reclamantei, în sensul că instanțele nu mai impun obligația de a se supune unei astfel de operații. Acest lucru confirmă, de asemenea, că realizarea unei astfel de operații nu poate fi considerată un aspect relevant atunci când trebuie să se asigure un just echilibru între interesele publice și cele private concurente aflate în joc.

20. Considerentele de mai sus sunt suficiente pentru a-i permite Curții să concluzioneze că refuzul autorităților interne de a recunoaște juridic identitatea de gen a reclamantei, în lipsa unei operații de schimbare de sex, a încălcat dreptul reclamantei la respectarea vieții sale private.

21. În consecință, a fost încălcat art. 8 din Convenție.

III. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 14 din Convenție

22. Reclamanta a invocat, pe baza aceluiași fapte, încălcarea art. 14 coroborat cu art. 8 din Convenție.

23. Curtea observă că acest capăt de cerere nu este în mod vădit nefondat în sensul art. 35 § 3 lit. a) din Convenție și nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate. Așadar, trebuie să fie declarat admisibil. Cu toate acestea, având în vedere constatarea sa referitoare la art. 8 (a se vedea *supra*, pct. 13—21), Curtea apreciază că nu este necesar să examineze dacă, în speță, a existat o încălcare a dispoziției invocate (a se vedea *X și Y împotriva României*, citată anterior, pct. 171).

CU PRIVIRE LA APLICAREA ART. 41 DIN CONVENȚIE

24. Reclamanta a solicitat 10.000 de euro (EUR) cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral și 4.000 de lei românești (RON — echivalentul a 810 EUR) pentru cheltuielile de judecată efectuate în fața instanțelor interne și în fața Curții.

25. Guvernul contestă pretenția reclamantei cu titlu de prejudiciu moral, susținând că eventuala constatare de către Curte a unei încălcări în cauză ar constitui, în sine, o reparație suficientă și că, în orice caz, suma solicitată este excesivă.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, Guvernul a argumentat că facturile prezentate de reclamantă nu au furnizat suficiente informații pentru a se stabili dacă respectivele cheltuieli efectuate au fost necesare și justificate în mod corespunzător.

26. Curtea consideră că reclamanta a suferit cu siguranță un prejudiciu moral, care nu poate fi compensat prin simpla constatare a unei încălcări. Având în vedere natura încălcării

constatate și pronunțându-se în echitate, Curtea acordă reclamantei 7.500 EUR cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral, plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit.

27. Ținând seama de documentele de care dispune, Curtea consideră că este rezonabil să acorde 810 EUR pentru toate cheltuielile de judecată, plus orice sumă care poate fi datorată de reclamantă cu titlu de impozit.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA:

1. declară cererea admisibilă;
2. hotărăște că a fost încălcat art. 8 din Convenție;
3. hotărăște că nu este necesar să examineze pe fond capătul de cerere întemeiat pe art. 14 din Convenție;
4. hotărăște:

(a) că statul pârât trebuie să plătească reclamantei, în termen de trei luni, următoarele sume, care trebuie convertite în moneda națională a statului pârât la rata de schimb aplicabilă la data plății:

- (i) 7.500 EUR (șapte mii cinci sute de euro), cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral, plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit;
- (ii) 810 EUR (opt sute zece euro), pentru cheltuielile de judecată, plus orice sumă ce poate fi datorată de reclamantă cu titlu de impozit;

(b) că, de la expirarea termenului de trei luni menționat și până la efectuarea plății, aceste sume trebuie majorate cu o dobândă simplă, la o rată anuală egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale;

5. respinge cererea de acordare a unei reparații echitabile pentru celelalte capete de cerere.

Redactată în limba engleză, apoi comunicată în scris, la 18 aprilie 2023, în temeiul art. 77 § 2 și art. 77 § 3 din Regulamentul Curții.

PREȘEDINTE
FARIS VEHAHOVIĆ

Grefier adjunct interimar,
Valentin Nicolescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

